

Vi ved jo, at liberalisterne og De Konservative mener, at staten skal fylde så lidt som muligt, altså rent økonomisk set. De kan f.eks. ikke rigtig forstå, hvorfor samfundet skal betale for alt det almindelige. Nu taler jeg selvfølgelig om den yderste konsekvens, for vi ved alle, at regeringen ikke under nogen omstændigheder vil fjerne det almindelige element fuldt ud. Men ikke desto mindre kan man se det mål, at samfundet alene bør betale for det erhvervsrettede, tone frem ude i horisonten. Jeg mener, det er helt forkvaklet. Jeg mener, det er et forfladiget uddannelsessystem, og jeg mener, at samfundet har gavn af hele mennesker, der er i stand til at tage aktivt del i samfundet og i deres egen hverdag på alle niveauer.

Kl. 11.20

Når jeg trækker det frem, vel vidende at det ikke er det gymnasium, man gennemfører, er det for at sætte tingene på spidsen; det er for at prøve at gøre nogle af tonerne klarere, nogle af de toner, som jeg mener, vi også kunne se i regeringens oprindelige udspil til gymnasierreform.

Jeg mener, at i den sidste ende er en erhvervsretning af uddannelserne ineffektiv. Jeg mener, at det er at føre planøkonomi på uddannelsesområdet, og det er ellers den slags, de borgerlige plejer at være imod. Jeg mener, det er planøkonomi, for hvis uddannelser skal erhvervsrettes, skal vi jo vide, hvilken type erhverv vi retter os imod, og hvem kan forudse det? Hvem kunne f.eks. have forudset it-revolutionen? Det kunne ingen, og derfor har et samfund behov for en befolkning, der har et bredt uddannelsesfundament, som stiller den i stand til at omstille sig til nye tider. Men sådan vil det selvfølgelig ikke være, hvis vi, fra eleverne forlader folkeskolens 9. klasse, specialiserer dem og erhvervsretter dem mod et arbejdsmarked, som i bedste fald eksisterede, da den pågældende lov blev vedtaget, og desværre ikke i den fremtid, som eleven i den sidste ende skal arbejde i.

Nu har jeg trukket tingene meget skarpt op, fordi de måske ligner det mål, man havde med uddannelsessystemet, da man kom med udspillet. Jeg synes, at et af eksemplerne på de små skridt, man tager i den retning i gymnasierformen, er naturvidenskaben.

Den fokus, man har haft på naturvidenskaben, er kommet til verden, fordi der ikke uddannes et tilstrækkeligt antal naturvidenskabelige kandidater. Erhvervslivet skriger og kræver, at der kommer flere af slagsen, og regeringen slår hælene sammen og gennemfører eller ønskede

at gennemføre et naturvidenskabeligt kølleslag, som eleverne har kaldt det, på gymnasierne – vel vidende at en meget stor del af de elever aldrig nogen sinde kommer til at beskæftige sig med naturvidenskaben og ej heller bliver naturvidenskabelige kandidater i den sidste ende.

Hvis man havde taget den oprindelige, meget tunge naturvidenskabelige model, ville resultatet have været, at det almindelige blev indsnævret, og at det samlede arbejdsmarked dermed blev mere ufleksibelt, ligesom den enkelte elev i øvrigt skulle trækkes igennem fag, som den enkelte elev ikke mener har nogen relevans og ej heller nogen interesse. Derfor vil jeg gerne slå fast med syvtommersøm, at det glæder mig, at man gik bort fra den model og fandt en mildere model, men jeg vil også slå fast, at jeg mener, at man lægger mere naturvidenskab ind på bekostning af det almindelige.

Jeg behøver vel næppe nævne, at man slagter et af de kreative fag. Vi ved alle sammen, at det, at man lægger mere naturvidenskab ind, betyder, at det almindelige må vige. Det er det valg, man har truffet. Det er et valg, der er mere positivt i endemålet end det, ministeren lagde op til, men det er der fortsat.

Jeg synes, vi skal tage den værdikamp. Jeg synes, det er rart at høre hr. Aage Frandsen fortælle, hvor nogle af elementerne i gymnasierformen kommer fra. Jeg synes, vi skal overveje, hvorfor RUC, som er skabt af marxister, socialister, kommunister og andet godtfolk, som ministeren normalt ikke vil sættes i bås med, er endt med at være erhvervslivets kæledægge. Det er måske netop, fordi den gruppe har forstået, erkendt og gennemført et uddannelsessystem, der ikke er planøkonomisk, og måske netop fordi det liberalistiske og det konservative i sin grundform og i sit endemål har vist sig at være for stift i et samfund i konstant udvikling.

Jeg synes, at man på rigtig mange punkter er endt i en balance mellem de to måder at tænke uddannelse på, men jeg mener bestemt også, at der fortsat er elementer, der trækker i den helt forkerte retning. Jeg mener, at vi mangler at høre ministerens vurdering af, om det er Dansk Folkeparti og De Konservative, der har ret i, at naturvidenskaben bliver en sorteringsmekanisme, eller om det er SF, De Radikale og Socialdemokraterne, der har ret, når de siger, at tingene kan komme til at fungere, og at man skal holde øje med udviklingen.

Reformen af hf er faktisk en anden side af samme sag. Regeringen havde det klare ønske at